

Jämkning av inkomstgaranti

Sammanfattning

I detta betänkande behandlas riksdagsstyrelsens framställning 2010/11:RS1 Jämkning av inkomstgaranti. Riksdagsstyrelsens framställning innebär att möjligheterna att besluta om jämkning av inkomstgarantin utvidgas så att jämkning kan ske när garantitagaren redovisar inkomst av aktiv näringsverksamhet och hans eller hennes pensionsgrundande inkomst minskat genom avsättning till periodiseringsfond, upphovsmannakonto och expansionsfond. Vidare föreslås att jämkning ska kunna ske om den pensionsgrundande inkomsten minskat genom pensionssparavdrag eller som en konsekvens av underskott i en annan verksamhetsgren. Dessutom föreslås att jämkning ska kunna ske om garantitagaren redovisar inkomst av passiv näringsverksamhet och det ingår arbetsinkomster i den. I samtliga fall ska krävas att jämkningen är skälig.

Om avsättningar som minskat den pensionsgrundande inkomsten återförs till beskattning, kommer det att påverka den pensionsgrundande inkomsten. I ett sådant fall ska frågan om inkomstgaranti kunna prövas på nytt.

Förslaget innebär också att det införs en uppgiftsskyldighet för garantitagare i förhållande till Riksdagens arvodesnämnd samt att Skatteverket åläggs lämna uppgifter till nämnden.

Ett förtydligande av samordningsreglerna föreslås också.

Slutligen innebär förslaget att samma regler om jämkning och uppgiftsskyldighet ska gälla de garantitagare som tidigare varit Sveriges ledamöter av Europaparlamentet.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2011.

Inga motioner har väckts med anledning av framställningen.

Utskottet tillstyrker i allt väsentligt riksdagsstyrelsens förslag.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Bakgrund	4
Framställningens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden	6
Gällande ordning	6
Framställningen	7
Utskottets ställningstagande	11
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	12
Framställningen	12
<i>Bilaga 2</i>	
Riksdagsstyrelsens lagförslag	13
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	17

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Jämkning av inkomstgarantin

Riksdagen antar

dels riksdagsstyrelsens förslag i bilaga 2 till lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter, utom såvitt avser 13 kap. 13 §,

dels utskottets förslag i bilaga 3 till lag om ändring i lagen (2010:1259) om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter,

dels utskottets förslag i bilaga 3 till lag om ändring i lagen (2009:1585) om upphävande av lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter i Europaparlamentet.

Därmed bifaller riksdagen delvis framställning 2010/11:RS1.

Stockholm den 9 december 2010

På konstitutionsutskottets vägnar

Peter Eriksson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Peter Eriksson (MP), Per Bill (M), Peter Hultqvist (S), Andreas Norlén (M), Helene Petersson i Stockaryd (S), Lars Elinderson (M), Billy Gustafsson (S), Karl Sigfrid (M), Phia Andersson (S), Karin Granbom Ellison (FP), Hans Hoff (S), Hans Ekström (S), Kajsa Lunderquist (M), Tuve Skånberg (KD), Jonas Åkerlund (SD), Mia Sydow Mölleby (V) och Åsa Torstensson (C).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

En arbetsgrupp genomförde under 2009 på uppdrag av Riksdagens arvodesnämnd en översyn av reglerna om inkomstgaranti och utarbetade en promemoria som arvodesnämnden den 17 september 2009 beslutade att överlämna till riksdagsstyrelsen. Riksdagsstyrelsen beslutade den 18 november 2009 att remittera promemorian till Riksdagens ombudsmän, Regeringskansliet genom Finansdepartementet, Kammarrätten i Stockholm, Skatteverket, Statens pensionsverk och Sveriges Kommuner och Landsting. Riksdagens arvodesnämnd yttrade sig den 22 juni 2010 över remissvaren.

Bakgrund

Den som varit ledamot av riksdagen har under vissa förutsättningar rätt till en trygghetsförmån som benämns inkomstgaranti. Syftet med inkomstgarantin är att skapa trygghet i den omställningssituation som uppstår för den som slutat sitt uppdrag som riksdagsledamot. Garantin är inte avsedd att vara en varaktig försörjning. Sedan 2006 har inkomstgarantin kunnat jämkas under vissa förutsättningar. Riksdagens arvodesnämnd prövar frågor om jämkning.

Framställningens huvudsakliga innehåll

I framställningen föreslås att möjligheterna att besluta om jämkning av inkomstgarantin utvidgas och att reglerna om samordning förtydligas. Om det är skäligt bör jämkning kunna ske om en garantitagare har gjort avsättningar till periodiseringsfond, insättning på upphovsmannakonto, avsättning till expansionsfond eller har gjort pensionsparavdrag. Om en garantitagares pensionsgrundande inkomst reducerats genom att inkomster från en verksamhetsgren kvittats mot ett underskott i en annan verksamhetsgren eller om en garantitagare har inkomst av passiv näringsverksamhet som härrör från arbete, får inkomstgarantin också jämkas om det är skäligt.

Om inkomstgarantin jämkats på den grunden att avsättning skett till periodiseringsfond, upphovsmannakonto eller expansionsfond får frågan om garantins storlek på yrkande av garantitagaren prövas på nytt, om det avsatta beloppet återförs till beskattning.

Vid beräkningen av det belopp som inkomstgarantin ska minskas med ska hänsyn även tas till inkomster som överstiger sju och ett halvt inkomstbasbelopp.

En garantitagare ska vara skyldig att lämna uppgifter till arvodesnämnden om sådant som har betydelse för prövningen av frågan om jämkning av inkomstgaranti. Skatteverket ska på begäran lämna uppgifter till arvodesnämnden om en namngiven person, om uppgifterna har betydelse i ett ärende om inkomstgaranti. För den som varit svensk ledamot av Europaparlamentet ska samma regler som för riksdagsledamöter gälla i fråga om jämkning av inkomstgaranti och uppgiftsskyldighet.

Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2011. De nya jämningsreglerna ska dock tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2010.

Utskottets överväganden

Gällande ordning

Bestämmelser om inkomstgaranti finns i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter (ersättningslagen). Enligt 13 kap. 1 § är syftet med inkomstgarantin att skapa en ekonomisk trygghet för en avgående ledamot i den omställningssituation som uppstår när han eller hon lämnar riksdagen. Garantin är inte avsedd som en varaktig försörjning.

Allmänt gäller att inkomstgarantins längd avgörs av hur lång tid vederbörande varit ledamot av riksdagen. Hur stor inkomstgaranti som betalas ut beror dels på vilka inkomster ledamoten hade i riksdagen vid avgången, dels på antalet år som han eller hon varit ledamot och dels på vilka andra inkomster den f.d. ledamoten har. Det är Statens tjänstepensionsverk (SPV) som prövar hur stort belopp som ska betalas ut.

Enligt 13 kap. 16 § får Riksdagens arvodesnämnd besluta att rätt till inkomstgaranti inte föreligger eller att utbetalningen av inkomstgarantin ska minskas eller helt upphöra om

1. en garantitagare förvärvsarbetar i väsentlig omfattning åt någon annan och inte tar ut skälig ersättning för detta arbete, eller
2. dömts för brott som medfört att garantitagaren skiljts från uppdraget som riksdagsledamot eller dömts för brott av sådan allvarlig art att det framstår som sannolikt att garantitagaren skulle ha skiljts från uppdraget som riksdagsledamot om han eller hon hade varit kvar i riksdagen.

Bestämmelserna om jämkning infördes den 1 juli 2006 och Riksdagens arvodesnämnd har bedrivit tillsyn i syfte att utröna om det finns anledning att besluta om jämkning av inkomstgarantin. Det har inte varit aktuellt att ta ställning till om jämkning ska ske på den grunden att garantitagaren gjort sig skyldig till brott, utan tillsynsverksamheten har fokuserat på fall där det kan ifrågasättas om garantitagaren utfört förvärvsarbete åt någon annan utan att ta ut skälig ersättning. I tillsynsverksamheten har nämnden inhämtat uppgifter från Bolagsverkets register. Därvid har det framkommit i flera fall att garantitagare bedriver enskild näringsverksamhet.

De nuvarande jämningsreglerna för inkomstgarantin tar bara sikte på dem som arbetar åt någon annan. Den som bedriver enskild verksamhet och alltså utför arbete åt sig själv kan genom olika avsättningar m.m. minska det belopp som ska samordnas med inkomstgarantin och därigenom få en högre inkomstgaranti. Den som bedriver en enskild firma kan t.ex. jämna ut resultatet i verksamheten över tiden genom att göra avsättningar till en periodiseringsfond och på så sätt redovisa en lägre pensionsgrundande inkomst, vilket medför en högre inkomstgaranti. Samma resultat kan åstadkommas genom att reglerna om räntefördelning och pensionssparavdrag utnyttjas.

Framställningen

Jämkningsgrund

Riksdagsstyrelsen framhåller att reglerna rörande inkomstgarantin bör utformas så att de i största möjliga utsträckning förhindrar att inkomstgaranti betalas ut i fall som inte är förenliga med det grundläggande syftet med garantin. Riksdagsstyrelsen föreslår att möjligheterna till jämkning utvidgas. Det är enligt styrelsen angeläget att regelverket utformas så att inkomstgaranti bara betalas ut i de fall då det är motiverat för att skapa trygghet vid omställningen. Det kan enligt riksdagsstyrelsen inte sägas vara förenligt med syftet med inkomstgarantin att göra avsättningar eller vidta andra åtgärder enbart i syfte att påverka den pensionsgrundande inkomsten och på det sättet få en högre inkomstgaranti.

Det är enligt framställningen inte ovanligt att garantitagare i viss utsträckning bedriver näringsverksamhet. Beräkningar tyder på att det kan röra sig om närmare 20 % av inkomstgarantitagarna.

Fondavsättningar kan enligt riksdagsstyrelsen inte generellt sägas strida mot syftet med inkomstgarantin. Tanken med att fördela inkomster över tid är ju bl.a. att näringsidkaren ska kunna jämna ut inkomsterna över en längre tidsperiod, vilket kan var särskilt viktigt under ett uppbyggnadsskede. Det är därför nödvändigt att det i varje enskilt fall måste göras en bedömning av det rimliga i att låta avsättningen påverka inkomstgarantin. En sådan bedömning bör enligt riksdagsstyrelsen läggas på arvodesnämnden.

Riksdagsstyrelsen föreslår således att om det är skäligt ska avsättningar till periodiseringsfond, insättningar på upphovsmannakonto och avsättning till expansionsfond samt pensionssparavdrag kunna medföra att inkomstgarantin jämkas, liksom när en garantitagares inkomst reduceras genom kvittning mot underskott i en annan verksamhetsgren eller när garantitagaren har inkomst av passiv näringsverksamhet som härrör från arbete.

Enskilda näringsidkare och fysiska personer som är delägare i handelsbolag kan enligt 30 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) göra *avsättning till periodiseringsfond* med högst 30 % av ett för periodiseringsfonden justerat resultat. Syftet är att göra det möjligt att skattemässigt jämna ut resultatet mellan olika räkenskapsår och därigenom underlätta finansiering av investeringar med eget kapital. Avdraget ska återföras senast det sjätte taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till. Den pensionsgrundande inkomsten kommer då att höjas med följd att inkomstgarantin minskar det året. Riksdagsstyrelsen pekar på att det kan uppstå situationer där en avsättning till periodiseringsfond leder till en högre inkomstgaranti och till att avdraget återförs till beskattning först när garantitiden löpt ut. En relativt stor andel av garantitagarna uppbär inkomstgaranti under en så pass kort tid att de skulle kunna utnyttja avsättningen till periodiseringsfond för att på det sättet få en högre inkomstgaranti.

Eftersom jämkning enligt förslaget ska ske i efterhand kan det för garantitagaren framstå som motsägelselfullt om inkomstgarantin först blir högre på grund av avsättningen till fonden och det sedan inleds ett ärende hos arvodesnämnden som mynnar ut i ett beslut om jämkning. Riksdagsstyrelsen framhåller att liknande situationer uppkommer redan enligt de nu gällande jämkningsreglerna för den som arbetar åt någon annan utan att ta ut skälig lön. I de fallen måste garantitagaren göra en bedömning av hur mycket lön han eller hon ska ta ut för att undvika jämkning. På motsvarande sätt måste garantitagaren för avsättningar till periodiseringsfond göra en egen bedömning av om det tilltänkta agerandet är förenligt med syftet med inkomstgarantin eller inte. Riksdagsstyrelsen föreslår att det införs en möjlighet att jämka inkomstgarantin, om garantitagaren gjort en avsättning till periodiseringsfond.

Enligt 32 kap. 1 § inkomstskattelagen får en enskild näringsidkare som har intäkter i egenskap av upphovsman enligt lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk dra av belopp som sätts in på konto i kreditinstitut, s.k. *upphovsmannakonto*. Kreditinstitutet ska betala ut beloppet när det gått sex år från insättningen om inte upphovsmannen dessförinnan tagit ut beloppet. Möjligheterna att utnyttja inkomstgarantin på ett icke avsett sätt är i princip desamma som när det gäller avsättningar till periodiseringsfond, och det finns enligt riksdagsstyrelsen inte skäl att göra någon annan bedömning än när det gäller avsättning till periodiseringsfond. Mot denna bakgrund föreslår riksdagsstyrelsen att också insättningar på upphovsmannakonto bör kunna leda till jämkning av inkomstgarantin om det är skäligt.

Avsättning till expansionsfond regleras i 34 kap. inkomstskattelagen. Avdrag får göras med högst ett belopp som motsvarar ett för expansionsfonden justerat positivt resultat. Avdraget för avsättning till expansionsfond beläggs med en särskild expansionsfondsskatt som är 26,3 % på avdraget. När expansionsfonden återförs till beskattning återbetalas expansionsfondsskatten. Expansionsfonden får inte överstiga 135,69 % av kapitalunderlaget för expansionsfonden. Om kapitalunderlaget är tillräckligt stort kan den pensionsgrundande inkomsten reduceras till noll. Eftersom avsättningen till expansionsfond inte behöver återföras till beskattning inom någon särskild tidsgräns kan en garantitagare som har inkomst av näringsverksamhet – beroende på kapitalunderlagets storlek – reducera sin pensionsgrundande inkomst ned till 0 kr och därmed ha rätt till en inkomstgaranti som inte alls påverkas av inkomsterna i näringsverksamheten. Att en särskild skatt tas ut på avsättningen blir i sammanhanget i princip betydelselöst eftersom den betalas tillbaka när avdraget återförs till beskattning. Mot den bakgrunden föreslår riksdagsstyrelsen att också avsättning till expansionsfond bör kunna leda till jämkning av inkomstgarantin om det är skäligt.

Regler om *pensionssparavdrag* finns i 59 kap. inkomstskattelagen. Pensionssavdrag får göras bara på premier för en pensionsförsäkring som den skattskyldige äger och inbetalningar på pensionspararens eget pensionssparkonto. Pensionssparavdraget får inte överstiga summan av avdragsgrundande inkomster. Den som har inkomst av aktiv näringsverksamhet får göra pensionssparavdrag med 12 000 kr plus 35 % av den avdragsgrundande inkomsten. Det maximala avdraget är tio prisbasbelopp plus 12 000 kr. Beroende på hur sent pensionen i det enskilda fallet tas ut uppkommer samma situation som för fondavsättningar. Riksdagsstyrelsen föreslår att det införs en möjlighet att jämka inkomstgarantin om en garantitagare gjort pensionssparavdrag.

Av 14 kap. 12 § inkomstskattelagen framgår att all näringsverksamhet som bedrivs av en enskild näringsidkare i princip räknas som en enda näringsverksamhet. Vidare gäller enligt 13 § samma kapitel att verksamheten i ett handelsbolag räknas som en egen näringsverksamhet, om delägaren är en fysisk person. Att flera verksamhetsgrenar bedöms som en enda näringsverksamhet medför att inkomster av en typ kan *kvittas bort mot underskott av en annan verksamhetsgren*. Om en garantitagare har ett underskott i en viss verksamhetsgren kan det minska den pensionsgrundande inkomsten från annan verksamhet. Enligt riksdagsstyrelsen kan det i vissa fall framstå som orimligt att underskottet i förlängningen får till följd att högre inkomstgaranti betalas ut. Riksdagsstyrelsen föreslår därför att det införs en möjlighet till jämkning när den pensionsgrundande inkomsten minskats som ett resultat av att inkomster i en verksamhet reducerats på grund av underskott i en annan. Även här bör jämkning ske under förutsättning av att det är skäligt.

Riksdagsstyrelsen framhåller att frågan om samordning ska ske eller inte beror på om en inkomst av näringsverksamheten bedömts härröra från aktiv eller från *passiv näringsverksamhet*. Riksdagsstyrelsen anser att inkomstgarantin bör kunna jämkas i de fall garantitagaren har inkomst från passiv näringsverksamhet som härrör från arbete, om det är skäligt. I praktiken kan nämligen en person beroende på omständigheterna i det enskilda fallet lägga ned så mycket som ca 400 arbetstimmar per år i näringsverksamheten utan att den bedöms som aktiv. Är det fråga om arbetsinkomster exempelvis från konsultverksamhet ligger det enligt framställningen nära till hands att jämföra dessa inkomster med andra inkomster av arbete. I dessa fall framstår det som svärbegripligt att inkomsterna inte ska påverka inkomstgarantin även om de härrör från vad som skattemässigt bedöms som passiv näringsverksamhet. Andra inkomster av passiv näringsverksamhet, exempelvis från kapitalförvaltning, bör däremot enligt vad riksdagsstyrelsen anför, i linje med vad som gäller inkomster av kapital inte påverka garantins storlek.

Återförda avsättningar

Riksdagsstyrelsens förslag innebär att om inkomstgarantin jämkats på den grunden att avsättning skett till periodiseringsfond, upphovsmannakonto eller expansionsfond och det avsatta beloppet återförs till beskattning får frågan om garantins storlek prövas på nytt efter yrkande från garantitagaren.

Eftersom ett återförande till beskattning medför att den pensionsgrundande inkomsten blir högre minskar inkomstgarantin. En fråga om jämkning av inkomstgarantin kommer enligt riksdagsstyrelsen i många fall att prövas innan tiden löpt för att återföra det avsatta beloppet till beskattning. Om inkomstgarantin jämkats har garantitagaren inte fått ut högre inkomstgaranti totalt sett jämfört med vad som skulle ha varit fallet utan avsättningen. Om garantin jämkats i ett tidigare skede framstår det därför som rimligt att återförandet tillåts inverka på inkomstgarantin.

Förtydligande av samordningsreglerna

Enligt 13 kap. ersättningslagen ska inkomstgarantin minskas med inkomster som är pensionsgrundande enligt 2 kap. lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension¹. Av 2 kap. 1 § i sistnämnda lag framgår bl.a. att man vid beräkning av pensionsgrundande inkomst ska bortse från inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete till den del summan överstiger sju och ett halvt inkomstbasbelopp². Bestämmelserna om hur inkomstgarantin ska minskas skulle enligt riksdagsstyrelsen kunna tolkas så att inkomster av aktiv näringsverksamhet över sju och ett halvt basbelopp inte skulle reducera inkomstgarantin, vilket strider mot syftet med inkomstgarantin. Bestämmelserna tillämpas inte heller på det sättet. Riksdagsstyrelsen föreslår ett förtydligande om att inkomster som är pensionsgrundande medför reduktion av inkomstgarantin vare sig de ligger över eller under det s.k. taket på sju och ett halvt inkomstbasbelopp.

Uppgiftsskyldighet för garantitagare

Riksdagsstyrelsen framhåller att utvidgningen av jämningsområdet innebär att arvodesnämndens tillsyn måste utökas och stärkas. Tillsynen omfattar i dag bara garantitagare som är verksamma i aktiebolag men behöver med styrelsens förslag om jämkning också omfatta den verksamhet som garantitagare bedriver i form av enskild firma och handelsbolag. Den tillsyn som hittills bedrivits visar att det finns ett stort behov av att få klargöranden från garantitagarna om uppgifter som nämnden hämtat in. Riksdagsstyrelsen föreslår att garantitagarna åläggs en uppgiftsskyldighet i förhållande till arvodesnämnden i ärenden om jämkning av inkomstgaran-

¹ Fr.o.m. den 1 januari 2011 gäller i stället 59 kap. socialförsäkringsbalken.

² Fr.o.m. den 1 januari 59 kap. 4 § socialförsäkringsbalken.

tin. Uppgiftsskyldigheten ska dock inte omfatta fall där jämkning aktualiseras på grund av brott. Det saknas enligt styrelsen ett behov av sanktioner kopplat till uppgiftsskyldigheten.

Uppgiftsskyldig för Skatteverket

Riksdagsstyrelsen föreslår att det för att säkerställa att arvodesnämnden har tillgång till ett fullständigt underlag i tillsynsverksamheten införs en regel som uttryckligen ger nämnden möjlighet att inhämta uppgifter i tillsynsärendena från Skatteverket. Styrelsen framhåller att det utan tillgång till dessa uppgifter i praktiken inte skulle vara möjligt att bedriva en tillsyn som omfattar de förhållanden som avses med de ändrade jämningsmöjligheterna.

Följdändringar som rör ledamöter av Europaparlamentet

Riksdagsstyrelsen konstaterar att de jämningsregler som infördes sommaren 2009 i lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet (företrädarlagen) innebär att jämkning för ledamöter av Europaparlamentet endast kan bli aktuellt för de belopp som utfaller efter den 14 juli 2009. Av konsekvensskäl anser riksdagsstyrelsen dock att jämningsreglerna för tidigare ledamöter av Europaparlamentet bör ha samma innebörd som motsvarande regler för ledamöter av riksdagen. Den åsyftade ändringen bör enligt riksdagsstyrelsen ske i övergångsbestämmelserna till den lag varigenom företrädarlagen upphävs genom en hänvisning till motsvarande regler i ersättningslagen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet tillstyrker i allt väsentligt riksdagsstyrelsens förslag.

När det gäller jämkning av inkomstgarantin för ledamöterna av Europaparlamentet anser utskottet dock att ändringarna bör göras i lagen (2009:1585) om upphävande av lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet. Utskottet lägger därför fram ett eget förslag till lag om ändring i denna lag. Mot bakgrund av lagens karaktär föreslås därvid inte någon ikraftträdandebestämmelse. Lagändringen innebär emellertid att ersättningslagen ska gälla i tillämpliga delar vilket innebär att ändringarna i fråga om inkomstgarantin för ledamöterna av Europaparlamentet gäller från samma tidpunkt som anges för ersättningslagen.

Mot bakgrund av att 13 kap. 13 § ersättningslagen nyligen ändrats med ikraftträdande den 1 januari 2011 bör den nu aktuella ändringen i paragrafen göras i ändringslagen. Utskottet lägger därför även fram ett förslag till lag om ändring i lagen (2010:1259) om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Framställningen

Framställning 2010/11:RS1 Jämkning av inkomstgaranti:

Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter.
2. lag om ändring i övergångsbestämmelserna till den upphävda lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet.

BILAGA 2

Riksdagsstyrelsens lagförslag

1. Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter

dels att 13 kap. 13, 16 och 27 §§ samt rubriken närmast före 27 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 13 kap. 24 b och 24 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap.13 §¹

Inkomstgarantin minskas också, på det sätt som framgår av 14 §, med följande inkomster:

1. inkomst som är pensionsgrundande enligt 2 kap. lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, 2. sådan inkomst av anställning eller uppdrag utomlands som inte beskattas i Sverige, 3. delpension enligt kollektivavtal, 4. pension och livränta i andra fall än som avses i 12 §, 5. andra kontanta förmåner på grund av anställning eller uppdrag än dem som avses i 1–4.	1. inkomst av <i>sådant slag</i> som är pensionsgrundande enligt 2 kap. lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension,

16 §²

Riksdagens arvodesnämnd får besluta att rätt till inkomstgaranti inte föreligger eller att utbetalningen av inkomstgarantin skall minskas eller helt upphöra om en garantitagare

1. förvärvsarbetar i väsentlig omfattning åt någon annan och inte tar ut skälig ersättning för detta arbete, *eller*

Om det är skäligt får Riksdagens arvodesnämnd besluta att rätt till inkomstgaranti inte föreligger eller att utbetalningen av inkomstgarantin ska minskas eller helt upphöra om en garantitagare

1. förvärvsarbetar i väsentlig omfattning åt någon annan och inte tar ut skälig ersättning för detta arbete,

¹ Senaste lydelse 2006:998.

² Senaste lydelse 2006:998.

2. redovisar inkomst av aktiv näringsverksamhet och denna har reducerats på grund av avdrag för

- avsättning till periodiseringsfond,
- avsättning till upphovsmannakonto,
- avsättning till expansionsfond,
- eget pensionssparande,
- underskott av annan verksamhetsgren,

3. redovisar inkomst av passiv näringsverksamhet där det ingår arbetsinkomster, eller

2. dömts för brott som medfört att garantitagaren skiljts från uppdraget som riksdagsledamot eller dömts för brott av sådan allvarlig art att det framstår som sannolikt att garantitagaren skulle ha skiljts från uppdraget som riksdagsledamot om han eller hon hade varit kvar i riksdagen.

4. dömts för brott som medfört att garantitagaren skiljts från uppdraget som riksdagsledamot eller dömts för brott av sådan allvarlig art att det framstår som sannolikt att garantitagaren skulle ha skiljts från uppdraget som riksdagsledamot om han eller hon hade varit kvar i riksdagen.

24 b §

En garantitagare ska på begäran lämna Riksdagens arvodesnämnd sådana uppgifter som nämnden behöver för sin prövning av ett ärende om jämkning av inkomstgaranti enligt 16 § 1–3.

24 c §

Skatteverket ska på begäran lämna Riksdagens arvodesnämnd sådana uppgifter om namngiven person som har betydelse i ett ärende om jämkning av inkomstgaranti enligt 16 § 1–3. Detsamma gäller uppgifter som har betydelse för frågan om inkomstgaranti enligt 27 §.

Ansökan om inkomstgaranti efter jämkningsbeslut**Ansökan om inkomstgaranti m.m. efter jämkningsbeslut**27 §³

En garantitagare, vars rätt till inkomstgaranti har jämkats enligt 16 §, äger rätt att när nya förhållanden inträtt på nytt ansöka om inkomstgaranti. En sådan ansökan prövas av Riksdagens arvodesnämnd.

Om ett beslut som fattats med tillämpning av 16 § har grundat sig på att garantitagaren gjort avsättning till periodiseringsfond, upphovsmannakonto eller expansionsfond och beloppet därefter helt eller delvis återförts till beskattning, ska Riksdagens arvodesnämnd på yrkande av garantitagaren pröva frågan om inkomstgaranti för det år då återförandet skedde.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.
 2. 13 kap. 16 § i dess nya lydelse tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2010.

³ Senaste lydelse 2006:998.

2 Förslag till lag om ändring i övergångsbestämmelserna till den upphävda lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet

Härigenom föreskrivs i fråga om den upphävda lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet att övergångsbestämmelserna till lagen får ett tillägg av följande lydelse.

I fråga om jämkning av inkomstgaranti ska dock bestämmelserna i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter gälla i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

1. Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1259) om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter

Häri genom föreskrivs att 13 kap. 13 § lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter i stället för dess lydelse enligt lagen (2010:1259) om ändring i nämnda lag ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2010:1259

Utskottets förslag

13 kap.

13 §

Inkomstgarantin minskas också, på det sätt som framgår av 14 §, med följande inkomster:

1. inkomst som är pensionsgrundande enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken, 2. sådan inkomst av anställning eller uppdrag utomlands som inte beskattas i Sverige, 3. delpension enligt kollektivavtal, 4. pension och livränta i andra fall än som avses i 12 §, 5. andra kontanta förmåner på grund av anställning eller uppdrag än dem som avses i 1–4.	1. inkomst av <i>sådant slag</i> som är pensionsgrundande enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken,

2. Förslag till lag om ändring i lagen (2009:1585) om upphävande av lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet

Härigenom föreskrivs att lagen (2009:1585) om upphävande av lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet ska upphöra att gälla vid utgången av 2009. Den upphävda lagen ska fortfarande tillämpas på egenpension och efterlevandepension som tjänats in före lagens upphörande. Detta gäller dock inte för den som fullgör tid i riksdagen efter nämnda tidpunkt. Den upphävda lagen ska även tillämpas på inkomstgaranti och efterlevandeskydd som hänför sig till tid som fullgjorts i Europaparlamentet och riksdagen före lagens upphörande.

Föreslagen lydelse

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet ska upphöra att gälla vid utgången av 2009. Den upphävda lagen ska fortfarande tillämpas på egenpension och efterlevandepension som tjänats in före lagens upphörande. Detta gäller dock inte för den som fullgör tid i riksdagen efter nämnda tidpunkt. Den upphävda lagen ska även tillämpas på inkomstgaranti och efterlevandeskydd som hänför sig till tid som fullgjorts i Europaparlamentet och riksdagen före lagens upphörande. *I fråga om jämkning av inkomstgaranti ska dock bestämmelserna i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter gälla i tillämpliga delar.*